

ข่าวจากหนังสือพิมพ์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

114 สุขุมวิท 23 แขวงคลองเตยเหนือ เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110 โทรศัพท์ 0-2649-5000 ภายใน 15666 โทรสาร 0-2259-6172

ข่าวจากหนังสือพิมพ์ผู้จัดการรายวัน ฉบับประจำวันที 2 เดือนมกราคม พ.ศ.2561 หน้า 14 มูลค่าข่าว 461,790.-

ส่วนวิเทศสัมพันธ์และสื่อสารองค์กร ได้จัดระบบข่าวสื่อสิ่งพิมพ์ สนใจดูรายละเอียดได้ที่ <http://news.swu.ac.th/newsclips/>

เปิดชีวิต หมอ สุดแม่น “อุตตรา ษาณ”

แห่งนิตยสารคู่สร้างคู่สม (2)

Live Interview

คอลัมน์หลักของนิตยสารคู่สร้างคู่สม นั่นคือ ดูดวงพยากรณ์ราศีต่างๆ ที่ถือได้ว่าเป็นตัวชูโรง และเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลให้กับนิตยสารเล่มนี้ ผู้อยู่เบื้องหลังของคอลัมน์นี้ นั่นคือ รองศาสตราจารย์ ดร.อัมพร สุขเกษม อดีตอาจารย์ประจำภาควิชาภาษาไทย และตะวันออก คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ผู้ซึ่งทุ่มเทในการทำคอลัมน์ดังกล่าว ผ่านการค้นคว้าทางด้านโหราศาสตร์ไทย ผสมกับการเขียนในเชิงภาษาไทยให้เข้าใจได้ง่าย จนทำให้เป็นที่ยอมรับในการทำนายพยากรณ์อยู่หลายครั้ง จนกลายเป็นอีกหนึ่งคอลัมน์ในความทรงจำของนักอ่านนิตยสารชาวไทยไปอีกหน้าหนึ่งก็ตามที

★ ถูกขวณเป็นคอลัมน์ฮิต จุดเริ่มของการทำนิตยสาร

เมื่อนิตยสาร ‘คู่สร้างคู่สม’ โดยการบริหารงานโดย ดำรง พูลมตาล เริ่มตีพิมพ์ผู้อ่านในช่วงต้นปี พ.ศ. 2523 ซึ่งผลตอบรับจากนักอ่านหนังสืออยู่ในขั้นที่ไปได้ จนเมื่ออัมพรถูกชักชวนให้มาร่วมเป็นหนึ่งในคอลัมน์ฮิตให้กับหนังสือหัวดังกล่าว โดยเพื่อนสมัยเรียนอย่างดำรง ซึ่งจุดเริ่มของคอลัมน์สร้างชื่อ ก็เริ่มต้นจากตรงนั้น

“ผมเห็นนิตยสารออกวางแผงมาได้สักพัก เขา (ดำรง) ก็ชวนผม ผมก็ถามเขาว่า “เฮ้ย รังค์ เราพอจะดูหมอเป็นนะ เราเขียนไปได้” คือเราก็พอมีทักษะจากการเป็นอาจารย์สอนภาษาไทยอยู่บ้างแล้วก็มีวิชาโหราศาสตร์ คือเราพูดได้เลยว่าเราสนิทกับตำราทางขนาดที่สอนอยู่ที่ประสานมิตร ผมไปเข้าหอพักแถวมหาลัย ดำรงก็ชวนไปอยู่บ้านเขาที่ซอยวัฒนา แต่ไม่ได้ไปอยู่ด้วยกันครับ แต่คือ

ก็ไปคลุกคลีในการทำนิตยสาร ซึ่งก็ตัดสินใจไม่นาน ก็ได้เขียนคอลัมน์ในคู่สร้างคู่สม น่าจะประมาณ 2525-2526 เลยได้เขียนที่นั่น ส่วนนามปากกา อุตตราคำคม ก็แปลว่า เดือนแปดหลัง คือในแต่ละปีของปฏิทินไทย มันจะมีเดือนแปด 2 ครั้ง แล้วผมเกิดในเดือนแปดหลัง เลยเอานี้มาเป็นนามปากกา แล้วบังเอิญปีที่ผมเกิด มันมีเดือนแปด 2 ครั้ง ซึ่งเขาเรียกว่าป๊อซิกมาสที่บอกไปเมื่อกี้ ซึ่งนามปากกาที่เราสัญญากับคุณตำรวจว่า จะไม่ไปเขียนให้ที่ไหน

นอกจากนิตยสารเล่มนี้

“เรื่องการเขียนก็คือดูตามแนวนิตยสารที่เขา มี อย่างคอลัมน์พยากรณ์เขาเขียนยังไง เขียนเป็นราศี เป็นเดือน เราก็ไปทำนายตามนั้นว่าเป็นอย่างนี้ แล้วก็เขียนส่งให้ตำรวจ ราศีละ 1 หน้ากระดาษเอ 4 รวม 12 ราศี ก็เป็น 12 แผ่น ผมก็ทยอยหมด ทั้งความรัก การงาน การเงิน ความสัมพันธ์กับบุคคลอื่น แล้วโชคเคราะห์ไหน 1 เดือน คือก็ได้เป็นภาระมากนั่นแหละ เขียนแค่ 12 หน้า ใน 1 เดือน มันก็พอรับได้ แล้วเวลาการเขียน เราก็ดูคนที่เกิดราศีในแต่ละเดือนว่า จะเกิดอะไรขึ้น ผมก็เขียนบอกในนั้น

“ในการแบ่งการทำงานก็ไม่ยากหรอกครับ คือการแบ่งเวลา ในส่วนงานวิชาการ เราก็ต้องทำให้เสร็จเสียก่อน จะได้ไปสอนเด็กได้ แบบเฉพาะหน้า แต่พอถึงช่วงกลางคืน เวลาที่เพื่อนเขาไปเล่นกีฬา ก็พากันเราใช้เวลาเหล่านั้นไปนั่งเขียน อารมณ์ประมาณว่าแบกตำราพยากรณ์มาประกอบการนั่งเขียนด้วย แต่ผมไม่ได้เอางานไปเขียนในที่ทำงานนะครับ แต่มันก็มีบางทีนะครับที่ส่งต้นฉบับไม่ทัน ตอนนั้น คุณชนิษฐา (พุ่มตาล - น้องสาว คุณตำรวจ) เป็นคนหวงต้นฉบับ ประมาณว่า “อาจารย์ต้นฉบับ” ผมก็เร่งมือหน่อย หรืออย่างเวลาที่เขียน บางทีก็มีเมสเซนเจอร์มารอเราในการเขียนต้นฉบับเลย บางทีเขาก็มาคร่ำครวญก็มี ซึ่งเวลาเขียนเสร็จก็ลงไปตามนั้นเลย เพราะว่าเราใช้ภาษาไทยที่เรียนมาเรียบเรียงใน

แต่ละราศี

★ ผลงานถูกเผยแพร่ ผลตอบรับก็ตามมา

แม้ว่าการทำงานที่ มศว ประสานมิตร ซึ่งเป็นที่ทำงานประจำในเวลาที่มาของอัมพร จะเป็นไปตามปกติ แต่ในภาคส่วนของคอลัมน์พยากรณ์ในนิตยสาร ก็ดูเหมือนว่าจะเริ่มเป็นที่พูดถึง (อย่างเสียบๆ) ถึงขนาดที่ว่า มีจดหมายจากผู้อ่านมาอย่างไม่ขาดสาย ซึ่งโดยส่วนใหญ่จะเขียนถึงผลตอบรับหลังจากเผชิญโชคตามคำทำนายแตกต่างกันไป จนเรียกได้ว่าขึ้นแท่นเป็นคอลัมน์ยอดฮิตไปในที่สุด...

“ในระยะแรกนี่คือพอไปได้ คนก็เริ่มอ่านสนใจคอลัมน์นี้ คือก็มีถึงขนาดที่มีจดหมายจากผู้อ่านมาถึงเรา แต่ส่วนใหญ่จะผ่านจากคุณตำรวจมากกว่า ว่าทายถูก ทายแม่น แต่จดหมายก็มาถึงผมก็มี แต่โดยส่วนตัว ผมไม่รับดูดวงแบบส่วนตัวเลย เคยมีจดหมายมาถึงผม เขาส่งวันเดือนปีเกิดทั้งของเขา และแฟนเขามาให้ แล้วทั้งสองคนก็มีอาชีพเป็นนายแพทย์ และนางพยาบาลนะ เขาส่งมาถามผมว่า เขาจะเป็นเนื้อคู่กันมั้ย แต่ผมไม่ตอบจากที่เขาถามมา แต่ตอบกลับไปได้ว่า คุณรักกันชอบกันมาเป็น 10 ปีแล้ว น่าจะรู้จักกันมาบ้างแล้ว ดีกว่าให้มาดูวันเกิดแค่ 2-3 วัน แล้วมาตัดสินชีวิตคุณ ผมเลยไม่ตอบเขา ก็เข้าใจว่าเขาน่าจะโกรธนะ (หัวเราะเบาๆ)

“อย่างเวลาที่มีผู้อ่านส่งจดหมายมา ก็มีผลตอบรับอยู่บ้าง เช่น

ผมทายว่าจะมีอุบัติเหตุ แต่เขาประมาท ก็ไม่เชื่อ จนเขาไปขี่มอเตอร์ไซด์แล้วก็ล้ม แล้วก็มียูริชหนึ่ง เป็นลูกศิษย์แท้ๆ เลยเขาก็มาถามผมว่า ทำไมอาจารย์ไม่เขียนล่วงหน้า หนูกระป๋องสตางค์ ทาย น่าจะทนาย เร็วกว่านี้ หรือว่ามีเหตุการณ์ที่คนอ่านเขาสนใจการตั้งงานแต่งงานมาให้ เพราะว่าอ่านจากคอลัมน์แล้วมาเจอเนื้อคู่ แต่ถ้ามึงถึงขั้นแรงๆ นี่ก็ไม่มี ส่วนใหญ่จะเป็นไปในทางบวกมากกว่า ประมาณว่าแม่น ซึ่งการที่เขาเขียนตอบกลับมาแบบนั้น มันก็เป็นต้นเหตุให้คุณตำรวจขึ้นคำตัวให้ผม (หัวเราะเบาๆ)

★ เขียนเรื่องพยากรณ์ แต่จุดหมายคือการเตือนสติ

“ผมก็เขียนมาอย่างนี้ โดยที่ไม่อยากเปิดเผย แล้วนักศึกษาก็ไม่รู้ด้วย เพราะว่าผมเป็นหมอดูก็จริง แต่ผมเชื่อว่า ความเป็นไปในชีวิต เป็นเพราะว่าเขาทำเอง ไม่ใช่มาจากดวง ในทางพระพุทธศาสนา เขาบอกว่า อตฺถิ อตฺถสฺส นกฺขตฺตํ ก็ ภิรุตฺตํ ตารกา. ประโยชน์เป็นฤกษ์ของประโยชน์เอง ดวงดาวจักทำอะไรได้ นี่คือคำกล่าวในพระพุทธศาสนาเลย แต่จริงๆ แล้ว คำพยากรณ์ทั้งหลาย มันก็เหมือนคำพยากรณ์อาภาคนะครับ รู้ก่อน เพื่อป้องกัน และระมัดระวังไว้ คือคาดการณ์ล่วงหน้าว่าไม่ให้ไปพลาดพลั้ง อย่างที่ผมเขียนว่า ระวังการตกบันได คุณก็เกาะราวบันไดอย่างแน่น ซึ่งก็เท่ากับว่าผมทายผิด เพราะว่าเขาระมัดระวังตัว

“คือก็อย่าไปเชื่อแบบหัวทิ่มหัวต้อนะ อย่างบางคนก็เชื่อดันไม้ต้นนี้ไม่เป็นสิริมงคลให้ตัดออกไป คือผมรู้สึกว่ามันเป็นการเชื่อที่ไม่มีเหตุผล ต้องเป็นการดูว่า ที่ต้องตัดออกไป เพราะว่ามันบังอะไรหรือเปล่า ถ้ามีเหตุผลก็ตัดออกไป ส่วนความรู้สึกต่อคอลัมน์

ก็ภูมิใจที่สามารถทำให้ย่อยศาสตร์ดังกล่าวให้คนอ่านได้เข้าใจง่าย และทำให้คนได้อ่านหนังสือเพิ่มขึ้น

“เคยมีคนทำการวิจัยในเรื่องนิยายสารที่วางแผงของบ้านเรา นะ ว่าคอลัมน์ต่างๆ ที่คนนิยมอ่านที่สุด คือ คอลัมน์พยากรณ์ คือไม่ใช่แค่หนังสือคู่สร้างคู่สมนะ หนังสือประเภทอื่นก็มีคอลัมน์ นี้ แล้วคนจะอ่านคอลัมน์นี้ก่อน แสดงว่าคนไทยเชื่อเรื่องนี้ เหมือน สะท้อนว่า คนไทยก็ยังมีความผูกพันเรื่องศาสตร์พยากรณ์นี้ แล้ว มันสะท้อนว่า ถึงความไม่มั่นใจในตัวเอง ไม่มั่นใจในการกระทำ และผลที่ตัวเองทำ เพราะคอลัมน์ในนิยายสาร ไม่ว่าจะเป็นคอลัมน์ ของใคร ในนิยายสารอะไร ที่ได้รับความนิยมมากที่สุด โดยเฉพาะ อย่างยิ่งนิยายสารผู้หญิง เพราะผู้หญิงมีความเชื่อเรื่องนี้มากกว่า ผู้ชาย ซึ่งผมก็ไม่รู้เหมือนกัน

จวบจนกระทั่งมาในยุคปัจจุบัน ด้วยวิวัฒนาการทางเทคโนโลยี ที่ก้าวหน้า ซึ่งส่งผลมาถึงคอลัมน์ของเขาก็ย่อมได้รับผลกระทบ ไปด้วย ซึ่งการถูกลอกผลงานมาสู่โลกออนไลน์ เป็นอีกปัจจัย หนึ่งที่ทำให้ให้นิยายสารหัวนี้ต้องอำลาผู้อ่านไปอย่างน่าเสียดาย ซึ่ง อัมพรก็เปรียบเปรยถึงการอำลานี้ประหนึ่งเสียเพื่อนที่เขาคบหากัน มานานกว่า 40 ปีไปด้วย ซึ่งนั่น อัมพรก็ได้สะท้อนทรรศนะถึงสื่อ สิ่งพิมพ์และการอ่านในปัจจุบันของคนไทยด้วยเช่นกัน

“ผมรู้สึกเหมือนเสียเพื่อนไป แต่สิ่งที่ผมอยากจะฝากก็คือ อย่าให้คำทำนายใดๆ มาเป็นตัวบังคับชีวิตของเรา อย่าเชื่อหมอดู แบบหัวปักหัวปำ แล้วก็ขอฝากภาษาไทย ขอให้พวกเราจงใช้อย่าง พิถีพิถัน อย่าไปใช้ตามภาษาอื่น เพราะเป็นการให้เกียรติตัวเอง และ ให้เกียรติภาษาไทยด้วย เพราะถ้าใช้ภาษาให้ดีและถูกต้อง มันจะ มันคง ไม่อย่างงั้นก็บิดเบือนไปมา” .

เรื่อง : สรวรรณ์ ศิลปโรจนพาณิช **ภาพ :** วชิร สายจำปา